

på området og pålagt amterne at ændre forholdene med frist til 28. april 2001. Det er heller ikke nyt, at Falcks pris ligger omkring 50 pct. over den pris, som de kommunale brandvæsener tager, hvilket allerede blev omtalt i »Sygeplejersken« i efteråret 1998. Der betales tilsyneladende en overpris som følge af Falcks stilling, der koster amterne flere hundrede millioner kroner om året. Dette finder spørgeren urimeligt og mener, der er al mulig god grund til at hjælpe amterne med overveje andre løsninger. På trods af påbud fra Konkurrencestyrelsen har amterne tilsyneladende ikke gjort noget for at bryde Falcks monopol. I Sønderjyllands amt har man end ikke efterlevet Konkurrencestyrelsens krav til den gældende aftale, hvilket man senest er blevet pålagt i en skrivelse af 7. marts 2001 fra Konkurrencestyrelsen med henvisning til konkurrencelovens § 16. Der er givet en frist på 14 dage, og amtet er gjort bekendt med, at manglende efterkommelse kan straffes med bøde.

Svar (6/4 01)

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Efter reglerne i bekendtgørelse om planlægning af den præhospitale indsats og uddannelse af ambulancepersonale m.v. kan amtsrådet vælge at etablere ambulancetjeneste med egne ambulancer eller ambulancer, der efter aftale stilles til rådighed af andre amtskommuner, kommuner eller private ambulanceentreprenører.

Der er således intet i reglerne, som sikrer Falck eller andre et monopol på dette område. Det er derfor op til amterne at sikre, at opgaven løses økonomisk og kvalitetsmæssigt bedst muligt, f.eks. gennem udbud eller på anden måde.

Ud over at sikre, at Sundhedsministeriets regler åbner mulighed for konkurrence, ville jeg ikke finde det korrekt, hvis en sundhedsminister søgte at påvirke markedssituationen til ugunst for et konkret firma. Det er som bekendt ikke forbudt for en privat virksomhed at opnå en høj markedsandel, hvis det sker med fair og lovlige midler. Om det er tilfældet påses af Konkurrencerådet og Konkurrencestyrelsen, ikke af sundhedsministeren.

Spm. nr. S 2325

Til fødevareministeren (2/4 01) af:

Charlotte Antonsen (V):

»Vil ministeren oplyse, om alle såvel statslige som private laboratorier, der benyttes i forbindelse med fødevarekontrollen, er certificerede?«

Svar (9/4 01)

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg har forelagt sagen for Fødevaredirektoratet, som har udarbejdet vedlagte redegørelse, hvortil jeg skal henholde mig.

Bilag

Fødevaredirektoratet
Institut for Fødevareundersøgelser og Ernæring
Teknisk sekretariat

5. april 2001

Notat til brug for besvarelse af § 20 spørgsmål vedrørende akkreditering af laboratorier.

Baggrund

Det skal indledningsvis bemærkes, at godkendelse af laboratorier normalt ikke er baseret på certificering, men på akkreditering. Der er således i en række EF-retsregler på fødevarerområdet stillet krav om at laboratorier, der udfører undersøgelser i forbindelse med offentlig kontrol af fødevarer, skal leve op til de krav, der fremgår af standarden EN 45001. Denne standard er en akkrediteringsstandard.

- Akkreditering omfatter to hovedpunkter,
- godkendelse af laboratoriets overordnede kvalitetsstyringssystem (organisation og ledelse, dokumentstyring o.lign. tilsvarende hvad der kræves ved certificering),
 - godkendelse af laboratoriets kvalitetssikring af den enkelte akkrediterede analysemetode (metodekontrol, sporbarhed m.m.).

Generelle krav til laboratorier, der udfører undersøgelser i forbindelse med offentlig kontrol af danske fødevarer

Med udgangspunkt i implementeringen af Rådets direktiv 93/99/EØF af 29. oktober 1993 om supplerende bestemmelser vedrørende offentlig kontrol med levnedsmidler (det supplerende kontroldirektiv) blev der stillet krav om akkreditering af alle laboratorier, der udfører undersø-